

ꙗко сакѣдила царица та дѣвѣйка та и ѿ рекла: иди
 Маріе напредѣ, и азъ послѣ единыи сахатъ ще
 дойдемъ по тебе. И така ꙗко качили на една кола,
 и ꙗко завели оу пѣстына та: а она се сетила че ꙗко
 лѣжатъ, ѿ що была много разумна, и се боала
 ѿ бога, и се вдигнала и поглѣднала на неко то и
 се молила со съ слѣзи, и говорила: владычице моя
 Богородице, азъ немамъ друга помощница, ѿ-
 свѣнь благодать твою, и да имъ платишь на тѣ
 що стрѣватъ неправда, а тѣа що то ꙗко водили ре-
 кли некоисе не ты стрѣваме нищо, а она ѿгово-
 рила, и рекла: защо ме лѣжете, мащеха та моя
 ме и злѣгала, и ме дала на ваши рѣки да ме оу-
 бѣете, обаче се надѣламъ да ви ѿвѣрне вамъ бога
 за такова беззаконіе, но молимъ вие да ме не оу-
 бѣете ѿвѣднѣши, а ми да ме почекате докле да
 предамъ духъ бога. И они и ѿговорили: когато
 си знала ты това, добро бы было да не си дош-
 ла со съ насъ ни то бы погинала, нито нѣ ще хме
 да паднеме въ такова беззаконіе, а сега ще да
 направиме това, що ны ꙗко рекла мащеха ти; го-
 вори она: некоителисе вие ѿ бога да ме оубѣете
 безъ кабахатъ: да знаете праву, такова безза-
 коніе ще да се ꙗви, нито пакъ ще да ви ѿстави
 праведный сдѣла безъ наказаніе, но ще да ви
 ѿвѣрне и вамъ, и на она не милостива свѣрица:
 а ако ищите да се и забавите ѿ тѣа грѣхъ, ѿста-
 вете ме тѣка оу планина та жива, и речете оу-
 бѣхъме ꙗко, похарнѣ ꙗко да оумремъ тѣка сама ѿ
 глѣдъ, и вие да не си оутѣпите рѣце те ваши въ
 крѣвь безгрѣшна и права. Така имъ говореше
 Маріа со слѣзи, и нимъ се нажалило, и рекла и:
 и намъ ни ꙗко жалъ, и вѣхъме те ѿставили жива,
 ама ни ꙗко рекла мащеха ти, да и ѿнесеме тво-
 ите рѣце за нишанъ: и ако не сотвориме така,
 каквото що ни ꙗко заповѣдала, а то насъ ще да ни